

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412203432
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8412203432.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu JUDr. X. X., advokáta so sídlom v L., P. XX/XX, IČO: 37883551, právne zastúpený JUDr. Martinom Tomasom, advokátom so sídlom v Poprade, Sokolovská 12, proti žalovanému L. T., bytom J. XXX/XX, U. X., okres W., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Sidor, s.r.o., so sídlom Zdravotnícka 4373/6, Poprad, o zaplatenie 256,30 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C 63/2012 - 33 zo dňa 15.04.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 256,30 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11.04.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 180,93 Eur, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia žalovanej istiny 256,30 Eur s príslušenstvom z dôvodu nevyplatenia trov právneho zastúpenia v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8C 152/2011 v zmysle vyúčtovania zo dňa 21.03.2012. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, čo zdôvodnil tým, že ho žalobca neinformoval o výške odmeny za úkon právnej služby. Zároveň vzniesol kompenzačnú námietku do výšky 256,30 Eur titulom poskytnutej zálohy na odmenu za právne služby poskytované v inej právnej veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C 28/2009. Žiadal tieto dve konania spojiť na spoločné konanie.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na základe plnej moci zo dňa 03.10.2011 žalobca zastupoval žalovaného v konaní vedenom na tamom súde pod sp. zn. 8C 152/2011. V ten istý deň bol spísaný v kancelárii žalobcu záznam, z ktorého je zrejmé, že žaloba znie na sumu 7 200 Eur s príslušenstvom z titulu nezaplateného nájomného za byt. Žalovaný bol oboznámený s tým, že je povinný za úkony právnej služby zaplatiť odmenu i účelne vynaložené náklady, pričom hodnota jedného úkonu právnej služby je 220,74 Eur + režijný paušál. Zároveň žalovaný zaplatil zálohu vo výške 200 Eur, ktorú mal po vyčerpaní na požiadanie doplniť. Tento záznam žalovaný riadne podpísal, čo uznal aj jeho právny zástupca. Je teda zrejmé, že žalovaný bol žalobcom informovaný pred začatím právneho zastupovania o výške odmeny za úkon právneho zastúpenia i o tom, z akej výšky predmetu sporu žalobca vychádzal pri vyúčtovaní. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že nie je dôvod na spojenie veci s konaním vedeným pod sp. zn. 4C 50/2012, lebo konania aj napriek totožnosti účastníkov spolu skutkovo nesúvisia. Nie je možné prihliadať ani na kompenzačnú námietku žalovaného, lebo v konaní 4C 50/2012 by súd prejedlikoval rozhodnutie. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplatenie trov konania, teda počnúc dňom 11.04.2012. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. (správne malo byť uvedené § 142 ods. 1 O.s.p.) v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom. Rozsudok považoval za vydaný predčasne, lebo súd nerozhodol o jeho návrhu na prerušenie konania. Ide o taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožnila realizácia jeho procesných práv priznaných mu právnou úpravou za účelom ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. Podľa žalovaného sa súd prvého stupňa nevysporiadal s procesnou obranou, t.j. kompenzačnou námietkou, ktorú vzniesol do výšky žalobcom uplatneného nároku. V odôvodnení rozsudku musí súd jednoznačne uviesť, či túto akceptuje, čo sa prejaví aj vo výroku meritórneho rozhodnutia, alebo túto neakceptuje, čo uvedie v odôvodnení rozhodnutia. Ďalej namietal, že súd nerozhodol ani o jeho návrhu na spojenie vecí. Uviedol, že nároky uplatnené a spojené sa nemusia kryť skutkovo úplne, postačí, ak rozhodujúca skutočnosť, prípadne rozhodujúce skutočnosti budú pre oba nároky totožné. Žalovaný namietal nepreskúmateľnosť rozsudku aj pokiaľ ide o výrok ukladajúci mu povinnosť zaplatiť sumu 256,30 Eur. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nie je zrejmé ako súd dospel k uvedenej sume. Chýba mu rozsah (počet, druh a čas vykonania) úkonov právnej služby, ktoré mali byť žalovanému poskytnuté. Namietal tiež nesprávnosť výroku o trovách konania, keď súd dospel k záveru, že trovy konania z titulu právneho zastúpenia žalobcu boli vynaložené účelne. Žalovaný nenamietal, že žalobca ako advokát sa nemôže dať zastúpiť ďalším advokátom, namietal aj účelnosť týchto trov. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb, čo patrí k základným znalostiam advokáta. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť, a to hneď z viacerých dôvodov.

Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesný rámec predstavuje predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu tak, ako vyplývajú z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s ustanovením § 1 a nasl. O.s.p.

Jedným z týchto princípov, predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a zároveň vylučujúci ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť a to tam ustanoveným spôsobom.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je vždy v priamej spojitosti so základným právom účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je vždy dôvodom pre zrušenie veci postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., pretože v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom za situácie, že nie je transparentne jasné, na čom je založené rozhodnutie súdu.

V danom prípade treba dať za pravdu žalovanému, že rozhodnutie súdu prvého stupňa trpí vadou konania spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom súd dospel k prisúdenej sume. Konštatoval iba, že žalobca pri vyúčtovaní vychádzal z hodnoty sporu 7 200 Eur, hodnota jedného úkonu predstavovala sumu 220,74 Eur + režijný paušál a to, že žalovaný zaplatil preddavok na odmenu advokáta vo výške 200 Eur. Z odôvodnenia však nevyplýva na akú odmenu, za aké konkrétne úkony právnej služby (s označením ich počtu, druhu a dátum vykonania) má žalobca nárok.

V zmysle uvedeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že pre naplnenie zákonného predpokladu zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia nemôže v žiadnom prípade postačovať poukázanie na ustanovenie zákona (paragraf), bez toho, aby súd prvého stupňa konkrétne uviedol, z čoho pozostáva žalovaná istina.

V danej veci žalovaný nemal možnosť zaujať stanovisko k neexistujúcej úvahe súdu týkajúcej samotnej výšky istiny, čím mu bola odňatá zákonná možnosť spochybniť v odvolacom konaní správnosť vydaného rozhodnutia.

Ďalším dôvodom, pre ktorý bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa je skutočnosť, že prvostupňový súd sa procesným spôsobom nevysporiadal s návrhom žalovaného na prerušenie konania. V zásade platí, že o každom návrhu účastníka konania musí súd procesne súladným spôsobom rozhodnúť. Návrh na prerušenie konania nie je výnimkou z tohto pravidla. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 15.04.2013 vyslovene navrhol, aby súd konanie prerušil z dôvodu prebiehajúceho konania vo veci vedenej pod sp. zn. 4C 50/2012.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 169 ods. 2 O.s.p., písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval, alebo uznesenia, ktoré sa týka vedenia konania, nemusí obsahovať odôvodnenie. Uznesenie o prerušení konania, uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a uznesenie, ktorým súd priznal účastníkovi sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, musí vždy obsahovať odôvodnenie.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že o návrhu na prerušenie konania, či už mu súd vyhovie alebo nie, je potrebné rozhodnúť, teda vydať uznesenie, ktoré musí obsahovať odôvodnenie. Zmyslom tejto právnej úpravy je to, aby účastník konania mal právo brániť svoje práva a oprávnené záujmy v odvolacom konaní. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu o prerušení konania, resp. zamietnutiu návrhu na prerušenie konania vyplýva z ust. § 202 ods. 3 písm. o) O.s.p. a contrario.

Odvolací súd sa nevyjadruje k skutočnosti, či sú splnené predpoklady pre prerušenie konania alebo nie z dôvodu neprejudikovania rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 112 ods. 1 O.s.p., v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkové spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa toho, že súd nespojil prejednávajúcu vec s inou vecou vedenou na súde vedenou pod sp. zn. 4C 50/2012, odvolacia námietka nie je dôvodná. Z ust. § 112 ods. 1 O.s.p. vyplýva iba možnosť súdu, nie však povinnosť spojiť veci. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa, že obe veci majú síce tých istých účastníkov konania, ale právny základ žalôb spočíva na inom skutkovom základe, a preto spojenie veci nie je možné. Nedošlo ani k odňatiu možnosti konať pred súdom z dôvodu nerozhodnutia o návrhu na spojenie veci, lebo odvolanie proti takémuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. a) O.s.p.). Postačuje, že súd v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadal s predmetným návrhom na spojenie veci a uviedol, prečo mu nevyhovelo.

Podľa § 98 O.s.p., vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Žalovaný v odvolaní tiež namietal, že prvostupňový súd sa nevysporiadal so vznesenou kompenzačnou námietkou. Toto jeho tvrdenie nie je pravdivé, lebo odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje zdôvodnenie, prečo súd nevyhovel kompenzačnej námietke žalovaného. Žalovaný sám v odôvodnení uvádza, že ide o procesnú obranu do výšky žalobcovho nároku, a teda výrok rozhodnutia sa správne nedotýka kompenzačnej námietky, lebo postačí v odôvodnení uviesť, z akých dôvodov jej nebolo vyhovené.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa procesným spôsobom rozhodnúť o návrhu žalovaného na prerušenie konania a až následne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vec samú opätovne rozhodnúť a náležitým spôsobom odôvodniť. Súd sa vysporiada so všetkými námietkami žalovaného vrátane námietok týkajúcich sa účelnosti vynaložených trov konania (najmä pokiaľ ide o vyjadrenie žalobcu zo dňa 27.03.2013, ktoré bolo dané hneď na druhý deň po pojednávaní a navyše obsahuje zdôvodnenie nároku na priznanie trov právneho zástupcu, teda nemá súvis s meritom veci).

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.